

Poročilo iz Dunaja o smrti cesarja Franca Jožefa.

POROČA SE, DA JE PRED SMRTJO OBŽALOVAL, DA JE PRIŠLA SVETOVNA VOJNA. — UMRL JE POPOLNOMA MIRNO. — PRESTOLONASLEDNIK JE BIL PRI SMRTNI POSTELJI NE NA FRONTI. — DUNAJ ŽALUJE. — DVA BRATA NOVE AVSTRIJ-SKE CESARICE SE BORITA V BELGIJSKI ARMANDI. — LONDONSKO ČASOPISJE JE MNENJA, DA NE BO IMELA CESARJEVA SMRT NOBENIH PREDIC.

Dunaj, Avstria, 22. novembra. — Cesar Franc Jožef je umri sinoči ob pet minut čez devet. Smrt je bila mirna, preminil je kot bi zaspal.

Z drugimi vred je bil ob smrtni postelji starega vladarja tudi prestolonaslednik Karl Franc Jožef.

Kmalu popoldne se je cesarjeva temperatura zelo zvišala. Kljub temu, da je par ur poprej cesar še opravljal svoje dolžnosti, in kljub temu, da je baš nekoliko po prej še vžil nekoliko hrane, je bilo jasno, da bo kriza v kratkem nastopila.

Ob šestih zvečer so zdravniki izgubili vse upanje, ko je cesar čisto mirno ležal v postelji in čakal konca.

Umrl je vsled vnetja pljuč.

Smrt cesarja Franca Jožefa je bila le malokomu znana sinoči, vendar se je že govorilo, da bo stari vladar kman umrl.

Časopisje je takoj, ko se je dozvalo danes zjutraj za gotovo, da je umrl, izšlo v posebnih izdajah. V člankih so uredniki izražali svojo globoko potrost nad veliko izgubo, ki je zadela monarhijo, in obžalovali, da cesar ni dočakal konca vojne, o kateri je večkrat govoril s svojimi intimimi prijatelji in do zadnjega dne obžaloval, da se je moralno kaj takega zgoditi.

Cesar Franc Jožef je umrl kot najstarejši monarh moderne zgodovine, kot mož, katerega življenje je bilo skozinsko velika tragedija in ki se je končala z največjo tragedijo — svetovno vojno.

Cesar Jožef je bil med svojimi narodi zelo priljubljen. V njem je bil cement, ki je držal skupaj zgradbo avstro-ogrsko monarhije.

Nadvojvoda Karl Franc Jožef, prestolonaslednik, je prevzel vse državne posle danes zvečer. Skorogotovo je, da se bodo ob nastopu novega vladarja vršile nobene slavnosti, in najbrže tudi tekom vojne ne.

London, Anglija, 22. novembra. — Časopisje je prisnelo svoje članke o smrti avstrijskega cesarja Francia Jožefa. Skoro vsi so enoglasno izrazili mnenje, da ne more imeti ta dogodek nobenih posledic na splošen položaj, kajti Nemčija ima že Avstrijo popolnoma pod svojo oblastjo, politično in vojaško.

Casopisje mu je tudi priznalo, da je bil mož jeklene volje, češ, da bi kak drug človek najbrže ne mogel prenesti toliko udarev kot jih je on, bodisi v svojem privatnem življenju, bodisi v politiki.

"Standard" je pisal:

— Prezgodaj je reči, da je cesar Franc Jožef zakril oni veliki zločin leta 1914, ko je bila napovedana vojna na Srbiji. On je bil ali prisiljen v to, ali je storil pa protstoljno. Za to zdaj še ni dovolj dokazov, da bi se moglo konstatirati, toda je popolnoma jasno, da je gorje, v katerem je danes Evropa, posledica ponižnosti Avstrije, katero je uživala Nemčija.

Avtstria je zdaj popolnoma pod kontrolo Nemčije, zategadel torej ni pričakovati, da bi imela njegova smrt kak vpliv na splošen položaj, kajti, ako se ni upal star in izkušen mož zoperstaviti nemški vladni, se ji tudi mladenič ne bo.

London, Anglija, 22. novembra. — Pričakuje se, da bosta prišla jutri na Dunaj nemški cesar Viljem in bolgarski kralj Ferdinand, kot se poroča iz Amsterdama, kjer so dobili tozadovno poročilo.

Pariz, Francija, 22. novembra. — Kljub temu, da ni dozdaj še prišlo nobeno uradno poročilo o smrti cesarja Francia Jožefa, je časopisje tukaj vseeno sprejelo poročilo kot resnično in se pričela z njim že v svojih člankih baviti.

Francoško časopisje starega vladarja zelo obsoja, češ, da je še nekoliko prezgodaj umrl, da bi bilo dobro, da bi dočakal konec vojne, ko bo mogoče videti vsa gorja, ki jih je povzročila vojna, katero je pričel — on.

Se bolje bi pa bilo, da bi bil umrl pred tremi leti; potem bi se ga pa svet ne spominjal kot vladarja, ki je povzročil vojno, temveč le kot navadnega vladarja, ki je skozi celo svoje življenje veliko trpel.

Rim, Italija, 22. novembra. — Novica o smrti cesarja Francia Jožefa je prišla v Vatikan ob petih zjutraj. Pa pež je dobil poročilo ravno, ko je hotel brati mašo. Nekoliko pozneje je imel papež dolgo posvetovanje s tajnikom, kardinalom Gasparijem.

Papeški nuncij na Dunaju je dobil vsa potrebna navodila in nadvojvodi Karlu Francu Jožefu je bilo izrazeno sožalje.

(Nadaljevanje na 2. strani.)

Hughes pripoznat poraz.

Je postal predsedniku Wilsonu brzojavko. — Pravi, da je čakal na rezultat iz Kalifornije.

Naslednjo brzojavko je včeraj zvečer postal Ch. Evans Hughes, propadli republikanski kandidat, zopet izvoljenemu predsedniku Wilsonu:

• Predsednik

BELA HIŠA,

Washington, D. C.

Ker so bili rezultati volitev tako enaki, sem pričakoval uradnih številk iz Kalifornije, in zdaj, ko je vse zaključeno, mi dovolite, da izrecem svoje čestitke nad Vaš zopetno izvolitvijo. Istotako pa želim tudi izraziti svoje najboljše želje, da bi bila administracija uspešna.

Charles E. Hughes.

Mr. Willeox, predsednik republikanskega narodnega odbora, je sinoči uradno priznal poraz republikanske stranke.

Neko poročilo iz Washingtona se ga glasi, da je Mr. Hughesova brzojavka prišla v Belo hišo ob 9. uri zvečer, toda predsednik ni bil doma, temveč v gledišču, kamor so mu potem poslali brzojavko. Ko jo je predsednik prebral, se je nasmejal in jo izročil Mrs. Wilson.

Tajnik Tumult je sinoči naznal, da bo predsednik danes izdal nekako izjavo.

8-urno postavo se smatra neustavnim.

Tako je namreč odločilo sodišče v Kansusu. — Odločilo bo vrhovno sodišče Združenih držav.

Kansas City, Kans., 22. nov. — Adamsonovo postavo za osemurni delavnik je tukaj sodnik William C. Hook od distriktnega sodišča Združenih držav spoznal nekonstitucionalom.

Vladni pomočnenci bodo dali priziv na vrhovno sodišče Združenih držav, ki bo še najbrže pred prvim januarjem, ko ima postava stopiti v veljavno, odločiti, ako je postava ustavna in veljavna ali neveljavna in neustavna.

Jutri bo prišel pred isto sodišče še nek drug slučaj, kateri bo gotovo na isti način odločen, namreč, da bo postava za osemurno delo spoznana nepostavna.

Pozor, pošiljalatelji denarja!

Vseled negotovega dostavljanja pošte, ki je namenjena iz Amerike v Avstrijo in Nemčijo ter narobe, sprejemamo denarne pošiljalte do preklica le pod pogojem, DA SE VSLED VOJNE IZPLAČAJO MOGOČE Z ZAMUDO. DENAR NE BO V NOBENEM SLUČAJU IZGUBLJEN, ampak nastavi zamorejo le zamude. Mi jamčimo, da vsako denarno pošiljate toliko časa, da se izplača na določeni naslov. Istotako nam jamčimo zanesljive ameriške banke, s katerimi smo sedaj v zvezradi vajne in radi sigurnosti pri pošiljanju denarja.

Cene:

K	8	K	8
10....	1.50	120....	15.00
15....	2.15	130....	16.00
20....	2.75	140....	18.20
25....	3.40	150....	19.50
30....	4.05	160....	20.80
35....	4.70	170....	22.10
40....	5.35	180....	23.40
45....	6.00	190....	24.70
50....	6.65	200....	26.00
55....	7.25	250....	32.50
60....	7.90	300....	39.00
65....	8.55	350....	45.50
70....	9.20	400....	52.00
75....	9.85	500....	65.00
80....	10.50	600....	78.00
85....	11.15	700....	91.00
90....	11.80	800....	104.00
100....	13.00	900....	117.00
110....	14.20	1500....	129.00

Ker se zdaj cene denarja skoraj vsak dan menjajo, smo primorani ponujati po najnovnejših cenah in bomo tudi kasovati po njih. — Včasih se bo zgodilo, da dobi naslovnik kmj več, včasih pa tudi kmj manj. List dospe na zapad ponavadi pri dnu kasse in med tem, ko dobi naslovnik list v roke, se pri nas cene mora še včasih spremeni.

TVRĐKA FRANK SAKNER,
55 Cortlandt St., New York, N. Y.

Rumunska kriza.

Rumunska armada je skoraj od vseh strani obklojena. — Bukašt molči. — Berlin poroča o na daljnih uspehih.

Prepeved na izvoz.

Zastopnik Fitzgerald bo baje pri prihodnjem zasedanju kongresa predložil tozadovno predloga.

Washington, D. C., 22. nov. — Zastopnik Fitzgerald iz New Yorka bo pri prihodnjem zasedanju kongresa predložil predloga za prepeved na izvoz raznih živil katerih cene so se tekmo zadnjega časa zvišale vsled izvoza. On je demokrat in upa, da bo dobil na svojo stran večino demokratov, kakor tudi nekaj drugih.

Ko je bilo to naznajeno, se je pričelo o tem hitro razpravljati in nastalo je mnenje, da, ako bo takaj predlog res predložen, bo prišlo do hudih debat v kongresu.

Armeda v dolini Alt se tudi umika. — Napredujemo proti Orsavi. — "pravi današnje nemško poročilo. Tukaj vlada splošno mnenje, da je polom rumunske armade.

Rusko poročilo tudi pripozna:

"Pod pritiskom sovražnika, se rumunske čete umikajo."

Rumunski vojni urad ni že par dni izdal nobenega uradnega poročila, medtem je pa nemška vlada zadnje tri dni izdala več izvajenih bulitinov, ki se glase samoposebni razumljivi ugodno za Nemce.

Vse oči v zaveznih državah so danes obrnjene na generala Berthelota, ki se ga nazivlje "denška roka generala Joffre-ja", ki ima zdaj popolnoma v svoji oblasti vse rumunske čete. Omenjeni general je eden največjih strategistov. Nekateri še upajo, da bo srečno izpeljal svoje operacije, medtem so pa drugih misli, da je vse zastonj, da je onemur delu rumunske vojske usoda zapečatena.

Rumunska armada je bila, ko je šla Rumunija v vojno, zelo slabovo pripravljena. Vojaki so bili tri tedne mobilizirani in še takrat se jih je pričelo vežbat, in čež tri tedne so se že nahajali v boju, v najhujšem nemškem ognju. Poleg tega pa nimajo Rumunski skor ni zrakoplovov, ki so v modernem vojevanju zelo pomembni. Znano je, da so v Evropi nekatere stvari eonejške kot pri nas, dasi jih evropske države kupijo od nas.

"Argument, ki se glasi, da se ne sme ničesar storiti, kar bi škodoval na našo tujozemski trgovini. — Nemški generali ne mogoče, da bi mina povzročila potop parnika, kajti parnik je imel take jeklene okove, da mu navadna mina ne bi mogla napraviti ničesar. Istotako so tudi mnenja, da en sam torpedo ni mogel napraviti ničesar, da jih je moralno biti več.

Angleška javnost je zelo potrta, kajti "Britannic" je bil zgrajen namesto potopljenega "Titanica", s katerim so hoteli Angleži konkurrirati nemškim parnikom kot naprimer "Vaterland" in "Imperator".

Angleško časopisje se zgraža nad Nemčijo, katero submarini je skor gotovo potopil parnik, ki je bil v bolniški službi in ne v vojni.

Anglija je bila zgradila dva parnika in jih namerava poslati proti New Yorku, toda noben teh dveh ni prišel. "Titanic" se je potopil na potu sem, "Britannic" pa sploh ni šel na pot.

Na vsaki strani parnika sta bila napleskana dva velika rdeča križa, ki so ju ponoči razsvetljevale bele in rdeče žarnice. Nemški submarini je te rdeče križe popolnoma lahko videl.

Uradniki angleške vlade niso tukaj posebno presenečeni nad tem zadnjim činom Nemčije češ, da je popolnoma gotovo, da bo Nemčija pričela v kratkem z najbolj brezobzirnim vojevanjem s submarini, potapljalna bo vse, kar ji bo prišlo pred oči.

Da je le petdeset ljudi izgubilo življenja, je pripisati največ hladnokrvnosti mornarjev in pa reševalnim aparatom, s katerimi je bil "Britannic" opremljen.

“GLAS NARODA”

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President,

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and address of above officers:

52 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Na celo leto velja list na Ameriko in	Za pol leta za mesto New York..	2.00
Canado	\$3.00 Za Evropo za vse leta	6.50
pol leta.....	1.50 Za Evropo za pol leta.....	2.50
celo leto na mesto New York..	4.00 Za Evropo za četrt leta.....	1.70

“GLAS NARODA” izhaja vsak dan izvzemljeno nedelj in praznikov.

“GLAS NARODA”

(“Voice of the People”)

ISSUED Every day except Sundays and Holidays,

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Doprav brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.

Dinar naj se blagovoli pošljati po — Money Order.

Pri spremstvi kraja narodnikov prosimo, da se nam tudi prejmejo načniki, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošljatavam naredite ta naslov:

“GLAS NARODA”

52 Cortlandt St.,

New York City

Telefon 4687 Cortlandt

Draginja.

Nasledki vojne po navadi so draginje, lakote in nalezive bolezni. Pri nas v Ameriki je sedaj skrajno občutiti draginjo in tej kaj lahko sledi še večje zlo: lakota, posebno pri revnjejih slojih.

Draginja je pri nas nastala deloma umetno prirejena po kapitalističnih špekulantih, kateri vsako priliko izrabljajo za svoj nikdar nasitljivi žep; deloma pa vsled velikega izvoza živil v Evropo, kjer nimajo časa obdelavati polja, ampak se raje med seboj koljejo v veselje diplomata, ki so svojo oholost tako daleč pritirali.

Na Angleško, Francosko, v Italijo in na Rusko se izvaža poleg municije, pušk, topov, železa, zice itd, tudi velike množine živil, tako naprimjer: žito, moko, riž, sladkor, krompir, sadje, meso in razne konserve. Omenjene države skrajno potrebujejo vsega, kar smo prej navedli, za vse to pa morajo tudi draga plačevati.

Ameriški špekulantje so pokupili kar so mogli doseči in potem narekovali cene, a te ne le tujim državam, temveč tudi doma v Ameriki.

Ali je bilo že kedaj čuti o takih cenah, kakor naprimer: sod moke velja danes \$10.00 in špekulantje pravijo predno bode prihodnja pšenica dozorela, bode sod moke veljal celo — \$20.00! Kruh pa je vendar vsakdanja skrajna potreba. Krompir velja sedaj sod, to je tri bušlje, \$5.00 do \$5.50; nekateri zahtevajo celo za bušlj \$2.50; tudi krompir je vsakdanja skrajna potreba.

Jajca veljajo sedaj sveža v New Yorku že 75ct. tučat, in zatrjuje se, da bode cena poskočila celo na 90ct. tučat. — Sladkor je drag; glava zelja velja 15ct. ena; meso pa bode kmalu za nižje sloje in delavske družine pravi luksus ali potrata.

Ako vpoštovamo te visoke cene, se nas mora res groza za polotiti, s kako tvarino pa naj se nasiti delavska družina obstoječa iz petrova glav in recimo povprečnim zaslužkom po \$2.50 na dan? Pomisliti je potreba pri tem na visoke stanabine ali najemščine, draga obleko, perilo in obuv, draga kurjava in neizmerno visoke cene živil, in to vse v dejeli, v kateri barvajo kapitalisti nižje sloje s prosperitetom!

Je li to prosperiteta, ako so se zasluzki zvišali za 20 odstotkov, potrebščine pa poskočile na 50 in celo 100 odstotkov?

Da, prosperiteta je sedaj le za tovarnarje, kateri izdelujejo municio in orožje, za velike bankirje, kateri prekrbljujejo vojskujočim se državam vojna posojila in za špekulantke, kateri prekupejo živila in izvažajo v Evropo, za vse druge pa je takoimenovana prosperiteta le navaden švindej.

Kak odsev in velikanska razlika je v sedanjih časih pri nas v New Yorku: Minuli teden se je pričela konjska razstava v Madison Square Garden. Tam se je gnetlo ljudi višjih razredov; gospine in hčerke-kapitalistov so se šopirile v dragocenih oblekah kakor nabobi. Konji, katere je ta preobjedena gospoda kazala in jezdila, so bili na deset tisoč dolarjev cenjeni. — Minoli teden so zopet otvorili Metropolitan Opera House; kapitalistična gospoda se je stegovala in dolgočasila po ložah, babnice so bile nakanene s takimi biseri, da bi navaden človek skoro oslepel.

Na iztočnem delu mesta, kjer so ljudje stisnjeni v tenevnih hišah kakor slaniki v sodah, pa vrla beda; to ljudstvo se niti ne more pri današnji draginji kupiti kar najbolj potrebuje za vsakdanji živež.

Dopis.

Pittsburgh, Pa. — Pa naj še kdo reče, da tu ne napredujemo. Slovencev trgovcev je že skoro v vsaki stroki, kakor salunari, mesarji, grocerji, in da bode vse, je naš vsem dobro znani rojak Fran Golob, oskrbnik K. S. Doma, otvoril kegljišče na 5427 Butler St. Kegljilišče je jako moderno urejeno in kakor sem videl na lastne oči tudi dobro obiskano. Mesnicu na debelo je otvoril naš rojak Josip Setina na 1042 E. Ohio St., liko naučili. Pozdrav rojakom ši North Side (Allegheny). On kaže rom Amerike! — Z Jaks.

UMRLI CESAR FRANC JOŽEF : SEDANJI AVSTRO-OGRSKI VLADAR KARL FRANC JOŽEF IN PRESTOLONASLEDNIK FRANC JOŽEF OTON, R. L. 1912.

K smrti Franca Jožefa.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

O smrti Franca Jožefa se je veliko razpravljalo v Rimu. — “Il Giornale d’Italia” in drugo časopisje je pisalo, da je z naj nemška oblast nad Avstrijo popolna.

Ko so časnikarji razpravljali o popularnosti umrlega cesarja, so pripoznali, da cesar ni bil samo priljubljen med nemškim prebivalstvom Avstrije, temveč tudi med drugimi narodi, ki tvorijo avstro-oigrsko monarhijo.

London, Anglija, 22. novembra. — Reuterjeva agentura je dobila iz Dunaja poročilo, da se vrše že priprave za cesarjev pogreb, ki se bo vršil prihodnjega teden. V pondeljek se bo truplo preneslo v kapelo v dvornem gradu, kjer bo ležalo do srede ali četrtek.

Washington, D. C. 22. novembra. — Baron Zwiedinek, ki zastopa avstrijsko vlado v Washingtonu, je bil danes od avstrijskega zunanjega urada obvestilo, da je umrl cesar Franc Jožef, nakar je obvestilo dostavil državnemu tajniku.

Obvestilo se je glasilo:

— Njegovo veličanstvo, naš presvitli cesar in kralj, Franc Jožef I., je preminil enaindvajsetega tega meseca od 9.05 zvečje po kratki bolezni. — Burian.

Predsednik Wilson je takoj na to poslal novemu cesarju v kralju avstro-oigrske monarhije Karlu Franu Jožefu, sledičo brzjavkovo:

— Usojam se Vašemu veličanstvu in cesarski in kraljevski družini izraziti najiskrenje simpatije Mrs. Wilson in moje za veliko izgubo, katera Vas je zadela s smrto Vašega strica, katerega sem jaz visoko cenil. Ravnotak izražam sočutje v imenu naše vlade in ljudstva Združenih držav in Vam izražam še svoje želje za Vašo osebno zadovoljstvo in blagostanje.

Predsednik Wilson je naslovil brzjavko “Njegovo veličanstvo Karl Franc Jožef, cesar Avstrije, kralj Češke in apostolski kralj Ogrske.”

Istočasno je tudi Mr. Lansing, ameriški državni tajnik, naročil poslanstvu na Dunaju, da se izreče v imenu predsednika, vlade in ljudstva Združenih držav sožalje avstrijskemu ljudstvu nad izgubo njehovega cesarja in kralja. Dalje pa tudi, da se izreče avstrijskemu zmanjšemu uradu sožalje v imenu Mr. Lansinga.

Pri netiskem poslanstvu v Washingtonu so mnenja, da bo imel nastop novega cesarja na splošen položaj zelo dobre posledice, kajti — pravijo — cesar Franc Jožef vsed svoje starosti ni mogel biti tako aktivен, ni mogel iti med ljudstvo in vojake ter jih navdušiti, medtem ko bo novi cesar kot mlad mož v stanju kaj takega počenati.

Pariz, Francija, 22. novembra. — Dva brata nove avstrijske cesarice, parmska princea Ksaverij in Sikst, sta častnika v belgijski armadi.

Predsednik francoske republike je nedavno ob prima odlikoval.

Povišanje plač.

Kot izgleda, so se pričeli zadnji čas ameriški kapitalisti vsaj nekoliko osrati na delavstvo.

Youngstown, Ohio, 22. nov. — The Republic Iron and Steel Co. in Brier Hill Steel Co. v tem mestu, ki ima zaposlenih več kot 11,000 delavcev, sta naznani pričinkovitje plač za 10 odstotkov.

Youngstown Sheet and Tube Co. bo najbrže storila isto.

Staunton, Ohio, 22. nov.

Predsednik R. C. Kirk od Labelle Iron Works Co. v tem mestu je danes naznani, da bo svojim 3000 delavcem povisila plača za 10 odstotkov, kot je to storila United States Steel Corporation.

Višje plače veljajo od 15. decembra naprej do preklica.

Denver, Colo., 22. novembra. — The Colorado Fuel and Iron Co. je naznani, da bo storila isto kot je Jeklarski trust in povisila vsem svojim delavcem, kakor tudi uradniškim močem plače za 10 odstotkov.

Youngstown Sheet and Tube Co. bo najbrže storila isto.

Staunton, Ohio, 22. nov.

V Pueblo ima ta kompanija na-

prave, v katerih ima uslužbenih 5000 delavcev.

To je tretje povisjanje plače tem leta.

Willington, Del., 22. novembra. — Atlas Powder Co. je danes naznani, da bo svojim 3000 uslužbenec izplačala desetodobni bonus za Božič.

Bonus bodo dobili vsi delavci, ki so uslužbeni od septembra meseca; — ako je kdo prišel pozneje, ne bo dobil nič.

Ta družba ima svoje tovarne v Tamaqua, Pa.; Lake Hopatcong, N. Y.; Senter, Mich.; Atlas, Mo.; Kittanning, Pa. in Paterson, Okla.

Kansas City, Kans., 22. nov.

Vsled neprestano naraščajoče draginje je Long-Bell Lumber Co. naznani, da bo svojim delavcem na to, da bi se doseglo kak uspeh, ie rekel. “Toda moje mnenje je, da Nemčija zdaj ne bo še predlagala mir in stavila pogoje, ki bi bili zadovoljivi.”

“Kaj pa će bi Združene države predlagale mir”, se ga je vprašalo.

“Gotovo je, da je nam vsaka beseda iz Amerike dobro došla, toda s tem se mi rečeno, da bo imela kaj uspeha”, je odgovoril lord Derby ter pristavl, da so izjave lorda Greyja in Lloyd Gogra popolnoma pojasnile stališče Anglie in zavezniških sponzorov.

Na to se mu je stavilo vprašanje, kaj misli o preročevanju, da bo vojna trajala še pet let.

“Vsak je neumen, kdo poskuša kaj preroči na koncu vojne. Zavezniške armade počasi, toda sigurno potiskajo nazaj Nemce na zahodni fronti; koliko časa bo še veleno, da bodo to opravilo dovršili, seveda ni mogoče povedati.

“Mi smo pravzaprav še pričeli z našim delom. Zdaj nam ni še mogoče videti pričetka onega konca, katerega si vsi želimo.”

“Toda mir je zdaj skor po polnoma nemogoč — ”.

Mir je nemogoč, pravi Derby.

Wilson in mir.

Predsednik Wilson baje kuje na črt za mir, katerega bo predložil vojskujočim se državam. — Dr. Ritter.

Washington, D. C., 22. nov. — Danes se je predsednik Wilson posvetoval v Beli hiši z dr. Pavlom Ritterjem, zastopnikom švicarske vlade v Washingtonu.

To je po mnenju nekaterih dobro znamenje, da bo predsednik Wilson pričel delovati za mir.

Diplomat je baje prinesel od švicarskega predsednika zagotovila, da bo on vse storil v pomoč predsedniku Wilsonu, ako se bo cesar lotil v korist miru v Evropi.

Danes je bilo vprvič v uradnih krogih pripoznano, da ima predsednik Wilson v Evropi svoje agentne, ki proučujejo razmere in sporajojo predsedniku, kolikšne so možnosti za mir.

Nek vladni uradnik je danes pripoznal:

“Ne preteče dan, da ne bi predsednik delal par ur pri načrtih za mir. Toda uradno se ne more níčesar naznani, ker to bi le škodovalo.”

Domnevna se, da bo predsednik Wilson v kratkem poslal vsem vojskujočim se evropskim državam poslanice, v katerih jim bo sporočil, da je pripravljen storiti vse kar je v njegovi moči, da bi se zopet napravilo mir na svetu.

Srbški minister pri papežu.

“Hrvatski Dnevnik” poroča, da je bil 25. septembra sprejet od papeža v audienciji srbski minister Gavrilović kot posebni poslane srbske vlade.

REŠIMO SLOVENSKI NAROD LAKOTE!

Kdor želi poslati svojcem

v staro domovino

kako svoto denarja za

Franc Jožef.

Umrl je, toda kot Slovenec in vzročila, da je Šla Francija skupno s skoro vsemi italijanskimi državami nad Avstrijo. Pri Marenti in Solferinu se je Frane Žef sam boril in pokazal svojo veliko hrabrost, toda Avstrije so bili popoloma premagani od francoske vojske, katero je vodil maršal MacMahon. Vojna je imela te posledice, da je Avstrija izgubila Lombardijo, in le vmešana Bismarek je pripromoglo, da pa tudi zelenka, vsaj morala so mu biti grenka, ako je imel kaj lepih in nežnih čutov, to pa vsled državnih neprilik v njegovem kraljestvu, kajti vedno bolj bolj je bilo videti, da se bližajo za Avstrijo časi notranjih bojev, ki bodo mogoče za državo usodni.

Cesar Frane Žef je vladal dalj čas kot drugi habsburški vladar in tudi dalj časa kot kak drugi vladar na svetu v moderni zgodovini.

On je bil na prestolu nekaj dnevnih kot omen in sedeset let, točno petnajst let več kot Friderik III. (1440–1593), ki je vladal za Francom Žefom najdalje.

Frane Žef je bil rojen dne 18. avgusta 1830 na Dunaju, bil je najstarejši sin nadvojvode Franca in vnuč Ferdinand I., ki je vladal od 1835 do 1848. Zadnji je prepustil celo vladanje priuven Metternichu in ta minister je zasedel tako reakcionalno politiko, da je cesarju izpodnil prestol.

Pričetkom leta 1848 je bila Ogrska pod vodstvom Ludovika Kossutha v revoluciji, Karl Albert iz Sardinije se je dvignil proti avstrijski vladni ter Avstriji so moral bežati iz Milana in Benetkov.

Metternich je pobegnil pred vzhodom, katerega je bil sam povzročil, nakar je cesar odstopil, potem ko je dvakrat bežal na Tirolsko.

Frane Žefov oče je bil ravnotak možkar kot je bil Ferdinand I., vselej cesar je prepustil prestol svojemu sinu.

Frane Žef je bil priljubljen na dvoru in med ljudstvom. Tako je bil star 18 let. Bil je zelo izobražen, kajti neli se je pod nadzorstvom svojega starega očeta, zeta slavnega Napoleona. Obvladal je za silo skoraj vse jezik, ki so se govorili v monarhiji, baje je znal celo nekaj slovenskih besed. Kot častnik je služil pod njegovim feldmarsalom Radeckym v vojni proti Italiji leta 1848, in častniki so ga učili raznih takтик in strategij.

Predno je zasedel prestol, je bil mlad, živahen fant, vesel in zadovoljen, toda ko je enkrat zasedel prestol in ko je prvič slišal, da se ga nazivajo "veličanstvo", je rekel: "Zbogom, mladost!"

NJEGOVI PRVI TRDI NA-SPROTNIKI.

Ta opomba je bila popolnoma na mestu, kar so pokazali dogodki, ki so sledili kmalu potem. Na Ogrskem je imel nasprotnika Kossutha, v Italiji grofa Cavourja in pozneje mu je prišel na glavo še Bismarek iz Prusije.

Lahko si je predstavljati, kolikšno preglavijo so ti trije večji izkušeni politikasti in leaderji delali mlademu vladarju.

Kossuth in Ogrska niso hoteli priznati mladega vladarja. Reklis, da ker se ni pustil kromati v Požunu s kromo sv. Štefana, je tem pokazal, da noči pripoznati ogrske ustave. Ko je zasedel avstrijski prestol, se ni popolnoma niti potrudil, da bi dobil na svojo stran Kossutha ali vsaj del njegovih privržencev, cesar posledica je bila, da se je 4 meseca pozneje, namreč v aprili 1849 Ogrska proglašila za republiko. Posledično je Frane Žef proklamiral novo ustavo, katera je odpravila vse stare pravice, ik jih je imelo ljudstvo.

Ogrski general Görgei je porabil cesarjeve čete in Frane Žef je bil primoran prisiti pomoci ruskega carja Nikolaja. Car je mlademu vladarju takoj poslal 80 tisoč mož, ki so takoj preobrnili celo situacijo; v avgustu istega leta je Kossuth bežal in ogrske čete so se z generalom Görgejem predale Rusom.

V Italiji je bil pa general Radecky, ki ni potreboval nobene pomoći. On je zatrl upor v Italiji in Frane Žef je takoj nato vstvaril drugo ustavo.

To ni popolnoma niti izdalo in dve leti pozneje se je Avstrija iznašla v rokah popolnega despota.

Cesar se je vzel za svoje geslo "Viribus unitis" — "z združenimi močmi" in je svojim narodom povedal, da mora biti država tako centralizirana kot je bila Francija pod Ludvikom XIV. Ogrska in vse druge province se je vladalo naravnost z Dunajem.

Leta 1855 je bil sklenjen konkordat s papežem, s čemer je dobita rimsko-katoliška cerkev v Avstriji veliko prednost.

Leta 1859 je diplomacija grofa Cavourja, velikega ministra kralja Emanuela na Sardiniji, po-

mu ga je izbil iz rok, predno je vladarji "po božji volji", dokler mogel izproziti. Praške oblasti so se ne bodo naročili spameščeni v vikenile, kar so mogle, da cesar ni zvedel za ta nameravan način.

Tretjič in zadnjič se ga je pa poskušalo umoriti v septembra 1. 1882, ko se ga je nameravalo v Trstu pogutati v zrak z bombami. Nek mož, po imenu Oberdank, načelnik žrote, je bil potreže obsojen na smrt in tudi usmrčen.

Cesarjeva zadnja leta so bila pa tudi zelo grena, vsaj morala so mu biti grena, kajti je imel kaj lepih in nežnih čutov, to pa vsled državnih neprilik v njegovem kraljestvu, kajti vedno bolj bolj je bilo videti, da se bližajo za Avstrijo časi notranjih bojev, ki bodo mogoče za državo usodni.

Ko je praznoval svoj petidesetki rojstni dan, v avgustu 1. 1905, so se raznesle po Avstriji, kako tudi drugod govorice, da bo odstopil in prepustil prestol Karlu Franetu, sinu nadvojvode Otona. Govorce so bile neosmovenne.

RAZNO IZ NJEGOVEGA ŽIVLJENJA.

Že dolgo časa je bilo znano, da je bil Frane Žef eden najbolj preprostih in podjetnih monarhov v Evropi, kakor tudi zelo premeniten.

Zadnja leta svojega življenja se je skoraj vedno mudil v svojem gradu v Schönbrunnu, le na goštje in na razne zabave, kakor tudi po poslih je prišel v dvorni grad.

Frane Žef je bil 1867 kronan v Budimpešti ogrskim kraljem.

Oblika dvojne monarhije je postala takrat ravnotaka kot obstojanje dveh. Vedno so bili hudi politični boji med Avstrijo in Ogrsko, vedno so se vršili v ogrskem parlamentu burne seje, pri katerih je ogrski narod zahteval izboljšanje, všeči celo neodvisnost od Avstrije itd., toda cesar je imel vedno toliko vpliva, da je dvojno monarhijo obdržal skupaj, in medčasno si je Avstrija tudi nekaj opomogla iz položaja, v katerem se je nahajala po goru omenjeni sedemdesetki vojni.

Leta 1878 je berlinski kongres izročil Avstriji okupirani deželi Bosno in Hercegovino, ki sta bili do tedaj pod turško vlado, vselej cesar je vladal. Frame Žef je zatradil večji deželi, kot takrat, ko je zasedel prestol.

V svojem privatnem življenju je moral cesar prestati marsikak udarec usode.

Njegov brat Maksimiljan, ki je imel vedno smolo, je bil vstrelen po uspešni revoluciji v Mehiki, kjer je bil cesar.

Njegova žena je bila krasna, toda na duhu ne čisto normalna bavarska princeza Elizabet A. M. Evgenija, hči vojvode Maksimiljana Žofe. Poročena sta bila 1. 1854, toda sta se odstujila drug drugemu že dolgo pred njo ne resnečno smrto. Oma je bila 1. 1898 usmrčena v Ženevi od italijanskega anarchističa, imenovanega Luecheni.

Luecheni je bil zaprt dvanaest let v Ženevi, Švica, zadnje mesece je preživel pa v L'Eveche, kjer je živel udobno. Dne 19. oktobra 1910 se je na velicici obesil.

RAZNE TRAGEDIJE.

Edinstven cesarski dvojice, prestolonaslednik Rudolf, je izvršil samomor — kot pravijo nekateri — leta 1899 dne 30. januarja v svojem stanovanju na gradu Mayerling, kjer se je shajal s svojimi ljubimkami. Istočasno je tudi umoril svojo ljubimko baronico Vetsero (izg. Večero).

Cesarjeva hči, princeza Elizabeta, ki je bila zaljubljena v princa Ottona Windischgrätzja, je vstrelila princovo gospodinjo, katero je enkrat našla v njegovem sobi v Pragi. Druga hči Gisela je pa žena Leopolda, drugega sina princa Luitpolda, nekdanjega baronskega vladarja.

Umor kraljice se je izvršil, ko so se ravno vrstile prireditve za praznovanje cesarjevega jubileja. Jubilej se je potem praznovalo mirno, brez občutljivega hruša.

Trikrat so bili vprizorjeni poskusi, vzeti cesarju življenje, toda vse trikrat je srečno odnesel svojo kožo.

Prvič je bilo leta 1853, ko mu je anarhist poskušal prezreati vrat. Ljudje, ki so bili priča atentatu, so napadale pograbili in naslednji dan je bil obesen.

Cesar se je nekot vdeležil neke predstave v češke minarodne gledišča v Pragi. Ko je cesar hotel vstopiti v njegovo dvojico, je pristopil nek mlad Čeh in nameril "po božji volji", — in tako bodo,

gotovo opravljati ta "biznes" v New York, N. Y.

VABILO NA VESELICO.

katero priredi
dr. sv. Barbare št. 3 J. S. K. J.
v La Salle, III.,
na Zahvalni dan, 30. novembra.

Prične se točno opoldan.

Vstopnina \$1.00.

Vse rojake in rojakinje iz La Salle in okolice vladivo vabimo, da se vdeležete te veselice.

Člani, ki se ne vdeležete te veselice, plačajo v društveno blagajno \$1.00, toraj tudi oni, ki so izvan La Salle, ker dobicek je manj menjen za društveni stroškovni sklad.

Na vsej svidenja 30. nov.!

Josip Špelč, tajnik.
(23-24-11)

NAZNANIL.

Rojakom v Pittsburghu, Pa., in okolici naznanjam, da sem otvoril

MESNICO NA DEBELO.

Koljem prasiče, teleta, jagneta itd., očistim in vam pripeljem na dom.

Delan tudi KLOBASE in sušni svinjino. Cene iste, kakor na trgu (Stock Yardu).

Ker sem izučen v mesarski strosski v starem kraju in imam dolgo skušnjo v Ameriki, se cenj. rojaku toplo pripomorem.

JOE SETINA,
1042 East Ohio Street,
North Side, Pittsburgh, Pa.
(23-24-11)

OGLA:

Odroni K. S. Doma na 57th But-

ler St. v Pittsburghu, Pa., naznamenja vsem delničarjem in članom vsej vmesni skupnosti, da se je odpovedal vrtovih. Po zajutru je čital svoje "časopise", to so bili namreč izrezki iz vseh časopisov, ki so jih izrezali njegovi tajniki in nalepili na posebno polo; nalepili so samo tako vesti v članek, o katerih so mislili tajniki, da bodo cesarja zanimali. Po zajutru se je nadavno, ako je bil v Schönbrunnu, vedno odpeljal v dvorni grad, vendar nekajči vse, ki so jih izpolnjevali.

Zavojil tega vabimo vse delničarje v člane K. S. Doma, da se zanesljivo udeležete seje, katera se bodo vršila v nedeljo 3. decembra 1916 točno ob 2. uri popoldan v K. S. Domu, da se izvoli nov oskrbnik K. S. D. Odbor.
(23-24-11)

POZIV.

Slovene in Slovenke v Greater New Yorku se opozori na slovensko **VEČERNO ŠOLO**, katera se bodo obdržavala v pritličju slovenske cerkve na 62 St. Mark's Place v New Yorku. Pončeval bo angleščino, g. V. J. KUBELKA. Podobernosti se bodo oznamele v nedeljo v cerkvi sv. Cirila in Metoda. Oni, ki žele prisjetiti v večerni čas, naj se zglašijo v ponedeljek zvečer ob 8. uri v pritličju slovenske cerkve.

Toraj na svidenje dne 27. nov.!

Rev. K. Zakrajšek.

NAZNANIL.

Članom društva sv. Barbare postaja št. 55 v Conemagh, Pa., se daje na znanje, da se vrši na prihodnji seji dne 3. decembra volitev novega odbora za leto 1917. Dolžnost vsakega člena je, da se je vedeče, da potem ne bode kakšnih postranskih opazk. Tudi naj vsaki vpošteva pravila, kajti kdor se glavne letne seje ne vdeleži, mora plačati kaznen.

Odbor postaja št. 55, Conemagh, Pa.
(17,23,27,29-11)

Pozor čitatelji!

Nove slovenske knjige!

Naročite še danes!

V zalogi imamo:

Slovenske novele in po-

vesti 30c.

Pegam in Lambergar 35c.

Sherlock Holmes:

V raki v kraj bombe 15c.

Zaklad kupčevalca s su-

žnji 15c.

Lepa bolničarka 15c.

Ena sama kaplja črnila 15c.

Grob v svetilniku 15c.

Gospa s kanarškim bri-

ljantom 15c.

Londonški ponarejalci de-

narja 15c.

Kako so vjeli Jacka raz-

parača 15c.

Skrivnost mlade vdove 15c.

Plemič 15c.

SLOVENIC PUBLISHING

CO.,

82 Cortlandt

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIK:
Predsednik: J. A. GERM, 607 Chicago Way or Box 11, Minn.
Postopek, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Postopek, Minn.
Okio.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 106, Ely, Minn.
Zupnik: LOUIS COSTELLO, Box 593, Salida, Cola.

VEHROVNI ZDRAVNIKI:
Dr. MARTIN IVNG, 800 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:
MICHAEL MUNICH, 431 — 7th St., Calumet, Mich.
PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kan.
JOHN KRZIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:
FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
JOSEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.
G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOJ:
JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, Ely, Minn.
LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, Stev. 1, Ely, Minn.
JOHN GRAHEK, st. od društva Slovence, Štey, 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnik nadev, kakor tudi denarje, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri tolbi pa na predsednika porotnega odbora.

Na posebna ali neuradna pisma od strani članov ne bo dovoljalo.

Društveno glasilo "GLAS NARODA".

Ustavljeni oklici.

Spisal Velimir.

I.

Pred Tisovečno hišo so stale sanje. Tone je potezal rudečo plahto čez levtice, tlačil slamo pod sedež ter ogledoval, ali je vse pri vozu in na vozlu.

"Naprej!" začuje se glas iz hiše, in Tone odide v hlev po kočji. Kar bliskate so se šarbe na komatu, in lisee, na ostro kovan, je stopal mogočno do voza. Dva zvonce sta mu glasno pritravala ob ledju na opremi, da se je Tonuči kar sreč smejalo.

Streljaj dalje je pripravljal sanje in upregal kobilu Kožarjev hlapac, ki je klical čez leseno ograjo: —

"Naši že gredo!"

Angleška oprava na kobilu je bila tako zlikana, da so se hlapci ves čas ustnico odpirale na smer. Žival je oblastno majha z vratom, na katerem je visel velik zvonec.

Hlapce pomore Jerici na voz, Kožar sede poleg nje tako, da mu je leva noga molela čez levtico, zadaj pa sede boter Šanta.

A tudi Tisovec se zvali na sanje, na desno mu prisede sosed Gradič, na levo pa se pritisne na lestenivnik Tisoveč Jože, da sta mu obe nogi viseli navzdol.

"Bog vas obvaruj, pa dobro o-pravite!" zaklječe ženske na pragu, Jože poči z bičem, lisec potegne. A tudi Kožar požene, in zdrčali so po vasi in iz vasi.

Le žvenket konjskih zvoncev se je čul za vaso.

"Pisma gredo delat", odgovarjal je ponosno mimošodom Tisovčev Tone, zrče za sami.

Jože, njegov brat, se je ženil na dom, poprašal je bil za Kožarjevo Jerico. Ves predpust so se pogajali, toda stara dva sta bila trdoglava. Bila je že lepa dota Jeričina, toda Tisovec je hotel prav takov ali par volov. Kožar in Jerica sta sicer očetu prigovarjali, da naj se uda, a mlajša hči je potegnila z očetom, če zame ne bo nič stalno. Najmlajši Jakob pa še ni razumel, kaj so velike dote za kmeta. Že tretjo nedeljo so si bili v gostijah, a še četrti se je udal Kožar v toliko, da primakne bali še najlepši telico iz hleva. Odločilni razlog mu je bil ta, ker mu je bil Bog naklonil tisto leto pri živini posebno srečo.

Tisovec pa je pregovoril Jože, češ, da ne bo nič ta predpust, ako se stara dva ne pogodita, zakaj do pusta je le še dve nedelje.

In tako so se domenili, da gre do predzadnjo prepustno nedeljo pisma delat.

II.

Drugi dan sta se ženin in nevesta zglasila pri svojem župniku. Sramežljivo sta stopala po vasi.

župnik.

Jožetu se je sicer ponesrečilo, da mu je izpodletelo na tlaku, ko je stopal do stola, toda ujel se je še do časa za peč, da ni padel. — Sieer pa ni bilo nič hudega.

Župnik je popraševal in izpravševal, a ni bilo zadržka. Jože je pokazal ženitovanjsko zglastnicijo, Jerica očetovo dovoljenje, da je polnoletna. Tudi iz krščanskega nauaka sta gladko odgovarjala. — Župnik spiše zapisnik, onadva ga podpišeta.

Župnik je napisal nato še dve pismi.

"Jedno nesi glavarstvu, drugo škofijstvu", reče ženinu, "zakaj brez dovoljenja te ne morem okličati te dvakrat."

"Torej drugega zadržka ni?" povpraša naposled župnik.

"Oče so rekli, da ne", oglaši se nevesta.

"Tudi jaz nisem z nobeno drugo nič imel", potrdi ženin.

In ognovila sta. Župnik kos v kletki pa je močno živil gal in se naposled z glavo zakadil v piskre vode, da so kapljice škopile po izpisaniem zapisniku na mizi.

III.

Bilo je pred zadnjim oklicom. Že ves teden so pripravljali za ženitino. V petek in soboto pa je bilo še celo vse živo pri Kožarjevih. Ženske so pekle, klavec je paral prešica. Napelki so pogračeni, potic, naevrli krof, trdnie in druge drobnjavje. Ženitna kuhanica se je sukalna po kuhihini, močno zagorela, zakaj če. Kožar je kupil dva polovnjaka vina, ki so ga pridno pokuhali že zadnje tri dni. Tudi suhih stegen in plečet ſe iz lanske zime so nakuhali, natlačili želodec z belim kruhom, belim droboni in rumenimi jaje, vmes pa dejali dišav in vina. Naevrli so malih bobov na juho, narezali rezancev. Klavec je delal klobase, krvave, jetrne, riževe, kašnate in mesene.

V soboto je mati hodila s kuhanico po shrambah gledat, kako se je že kruh spekel, kolači napravili, krofi vzdignili. Tudi na pograči so bile že zasajene barvane šibice s papirnatimi zastavicami, zlatimi penicami in živopisnimi rožami. Ženske so pospravljale po hiši, pomival, čedile in tla drgnile. Klavec pa je pod streškom zaklal še jedno tele in pobil telico.

Jerica je pomerjala dopoldne v svoji izbici svatovsko obleko, šivilja pa ji je pomagala ter hvalila, kako se ji poda svileni kričo, baržunasta kočemanjka, izlikani petelinčki na glavi, pisani trakovi, zlati hani, srebrni pas. Popoldne pa se je odpravila v cerkev.

Nikdar ni njenim ušesom zvabil dela-pust, tako, kakor tisto soboto. Nemir se je polastil njenega sreca in mogla biti tako zbranega duha, kakor je za tako pot potreba. Iladen dan, mrzel veter, oblačno nebo, blatna cesta, prazna cerkev. In to boli zadnji dan njenega dekljuškega stanu!

A tudi pri Tisovečnih ni bilo drugač. Dasi je bila ženitina odločena na nevestinem domu, vendar je bilo treba vse počediti, pošnati, izlikati. Vkljub tem, da je zidar belil po hiši. Treba je bilo kaj vina v klet, kaj gnjati v lonec; kaj pograči v peč in boba v panev, da tudi na domu kaj postujejo. Mati je imela zopet novo obleko, Jože in Tone sta hodila okrog krojača in čevljari.

Ze sta pred župniščem.

Jože potrka z nagrbanimi škrnjami po pragu, da bi prinesel snežno v vežo, ter reče nevesti: "Pojdji naprej, Jerica!"

A že je nevesta potisnila ženino v vežo, nagajivo se nasmehniva.

"Ali so gospod župnik doma?"

Kuharica steče iz kuhinje po stopnicah, vrne se takoj in reče: "Le pojdi gori!"

Stopnice so votoč odmevale, vezzi skripale; sedaj se odpro vrata. Jože se srce skrči, Jerica zadrhti.

"Hvaljen bodi Jezus Kristus!" pozdravi nevesta, ženin zamrma nekaj podobnega.

"Amen na veke!" — odzdravi župnik, stoječ pri mizi in držeč se na smer. "No, no, pa sta pozna, pozna! Pest je že bližu".

Zupnik je bil mož srednjih let, srednje postave, ostrih očij, milog obrazja.

Jožetu je sapa zastala. Slutil je, kaj župnik misli, in še bolj je zaskrbljen.

Nič ni odgovoril.

Nevesta pa se je osrčila:

"Nikar ne zamerite, gospod župnik! Midva bi bila rada prislaže prvi teden po praznikih, toda najma očeta sta trda in nista se mogla zmeniti radi dote. V nedeljo smo se šele do dobrega doma napolnilo tisto leto pri živini posebno srečo.

Tisovec pa je pregovoril Jože, češ, da ne bo nič ta predpust, ako se stara dva ne pogodita, zakaj do pusta je le še dve nedelje.

In tako so se domenili, da gre do predzadnjo prepustno nedeljo pisma delat.

IV.

Pozno v noč je že bilo.

V župnišču so povečevali, ko zaropče nekdo za kljuko pri večnih vrati.

"Kdo je?" zaklječe hlapac z visokim glasom.

"Sedila tam-le na stol", reče

glasi se in stopi v vežo človek pri štiridesetih letih, kozavih lic in nerodnih nog.

"Kaj laži sedaj okrog?"

"Nekaj nujnega imam povedati gospodu župniku. Zvedeti mora še nocej", odgovori prišle zaopštite.

"Hvaljen bodi Jezus Kristus! Ne zamerite, gospod župnik, neka važnega sem prišel povedati."

"Pa nisi prišel oklicev ustavljati?" popraša župnik z nategnjem glasom.

"Pa vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To se pravi. — ako se bo tako zgodilo kot mislio vojaški kritiki.

"Torej kaj v London, — kjer vlada, — koton rečeno — velik strah."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

To vse je mogoče, da se zgoditi, kaj je mogoče predstavljati; — možnost je, da se bodo morali zaveznički umakniti na Grško in odtam se vkrečati na parnike in odpluti domov."

</div

Slovenko katoličko

podp. društvo

sveto Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporano dne 21. januarja 1903 v državi Pennsylvania.

GLAVNI UREDNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERHEIM, Box 96 Wilcox, Pa.
 1. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
 2. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 825, Rock Spring, Wyo.
 Tajnik: JOHN TILBAN, Box 707, Forest City, Pa.
 3. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
 Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 587, Forest City, Pa.
 Poslaničnik: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

DR. MARTIN IVČEC, 202 Chicago St., Joliet, Ill.
 NADZORNÍ ODBOR:

Predsedník: IGNAC PODVANSIK, 6325 Station St. E. E., Pittsburgh, Pa.
 1. nadzorník: JOHN TOŠNÍK, Box 622, Forest City, Pa.
 2. nadzorník: FRANK PAVLOVIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
 3. nadzorník: ANDREJ SINKA, 7712 Isler Ave., Cleveland, Ohio.

POBORTNI ODBOR:

Predsedník: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kan.
 1. porotník: MARTIN STEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kan.
 2. porotník: MIHAEL KLOPČIČ, 628 Dawson Ave., E. F. D. 1, Gross
Island, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsedník: ANTON HOČVAR, R. F. D. No. 2 Box 114, Bridgeport, G.
 1. kurátor: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
 2. kurátor: PAVEL OBREGAR, Box 402, Pitts, Ill.

Deglaj naj mi pošljajo I. tajnik Ivan Tolbar, P. O. Box 311, Forest
City, Penn.

Društvene glasile: "GŁĘBI NARODA".

Slike s kanarskih otokov.

(Nadaljevanje).

13. MALO PŠENICE.

Kdo jaše v temi vprek čez najlepše njive, vštriceste? Zakaj ne jaše po poti? Ali ima slabu vest, da se ogiblje dnova in ljudi?

To je Don Fernan Descanza v Verbana, caballero, znan po celem otoku lastnik štirih zemljišč, katerih vsako ima čedno hišico in vsa potrebitna gospodarska poslopja. Don Descanza je brez pošklica. Biva z rodbino v mestu Santa Cruz Zemljišča je oddal v zakup, kakor na Kanarijah stori vsak posestnik, če more. In kot je Segá, plačujejo gospodu Descanzu njeni stiri najemniki zakupnino tako, da mu izroči vsako leto vso pšenico, kar so je pridelali, ostale pridelki pa obdrže zase. Za pšenico posestev se porabi večina polja. Najemnik mora vsled tega pšenico kupovati, ker drugih pridelkov ni vselej dovolj za živež. Mora često od lastnega gospodarja draga kupovati pšenico, katero je pridelal z lastnimi rokami.

"Buenes dias, caballero! (Dobr dan, kavalir!) Kako ste letos zadovoljni s pšenico? Z zemljišča, ki ga imam jaz v zakupu, ste je prejeli dokaj ved kot lani." Tako nagovoril dva dni prejemo najemnik Don Manuel Vivandero svojega gospodarja Descanzo, prišedščega po vasi.

Don Descanza je danes jako dobre volje. Obraz mu kar blišči. Popolnoma sem zadovoljen, Don Manuel, čeprav sem tudi letos pričakoval nekoliko več pšeničnega zrna", reče gospodar.

"Zato je pa tudi ostali pridelki to leto silno boren, ker smo le pšenici stregli. Letos mi boste morali dati pšenico cenejo", odvrne najemnik Don Manuel.

"Kaj pa, Don Manuel, ali imate pripravljene kaj več nastilje? Manjka mi stelje za konjski hlev, ki ga imam v Santa Cruz."

Kakor bi se mu besedi škoda zdelo, tako počasno odgovori Don Manuel:

"Nastilje imam komaj za svojo potrebo."

"Pojdija gledat!" se glasi kratek odgovor gospodarjev.

Cilo koraka gospodar naprej. Mrtvo stopa za njim najemnik.

Ko prideta do hiše, Don Manuel najprej pelje gospodarja po shrambah ter mu kaže, kako malo je dobil s polja tega, kar je po pogodbah last najemnika. Zato se brani, da bi prodel gospodarju nastilje, ki loži v lopi za hlevom.

"Drago ne boste plačali. Počeni pa letos ne morem prodajati", odgovarja najemnik gospodarju draga kupovati pšenico, katero je pridelal z lastnimi rokami.

Don Fernan Descanza v Verbeno nočjo je nadzoroval svojega najemnika Šeñorja Manuela Vivandera, ki bi va v tih gorski vasi Manilleza. Dve leti je Vivandero pridelal čudovito malo pšenice, dasi je bilo posejano toliko prejšnjega leta.

Kam pri Vivandera izgine pšenica ob vsaki žetvi?

To hoče dognati caballero Don Fernan Descanza v Verbena. Zato se ogiblje belega dneva in bele cestce. Tiho jaše. V velikih skokih proti sredini malega poslopja ima to posledico, da je najemnik bolj vopen gospoda Descanza.

Bilo Manilleze stopi Don Descanza s konja. Priveže ga k nizki palme. Na ovratni jemem svojega psa pritrdi verizio, katero pripravi na sedlo.

Zavarovančni na tak način konča, se Don Descanza v Verbenu poda na prezo.

Kupite vse likerje, ki jih potrebuje tam, ki jih drugi kupujejo — v najstarejši prodajalni likerjev v Pittsburghu, Pensylvanijski.

Naše dolgoletne izkušnje v tem poslu so nam pomoglo, da vemo, kako postreči našim odjemaleem. Glejte spodaj cene:

	galona	
Rdeče ali belo ūganje	od \$1.75 do \$5.00	
Rum ali reženc	1.75	5.00
Brinjevec ali spirit	2.50	5.00
Tropinjevec ali slivovka	2.25	5.00
Konjak ali kumunovec	2.25	5.00
Hrušivec ali breskevec	2.25	5.00
Rostopin & malisivec	2.25	5.00
Rdeče ali belo namizno vino	1.75	3.00

Mi plačamo prevoz pri uročilih nad \$5.00.

Poštni ali eksprezni money order ali pa gotov denar se mora poslati z naročilom.

Eta sama poskušnja vas bo prepričala, da najbolj postrežemo svoje rojake.

Katalog in cenik pošljeno brezplačno vsakemu, ki ga zahteva.

G.W. Schmidt Company
100 Sixth Street, Pittsburgh, Penna.

Toda ne!

Gospodar ostane notri. Veli najeti voznika. Najemnik Manuel se trikrat povrne iz vasi s sporocilom, da ne more najti nikogar. Četrtoči ga gospodar pošlje iskat voznika. Že je solnce zašlo. Že se temni. Šele zdaj prav počasi dače odnekod priškriplje težak dvokolesni voz, s silno visokima kolesi, voz, kakrsne uporabijo po vseh krajih, kjer je dobrih voznih potov malo ali nič. V voz sta bila vprežena dva suha konjiča, drug pred drugim.

Začno neklađati steljo na voz. Celo gospodar steče suknjic in pomaga. Pod steljo najde osemnajst vreč pšenice, enajst vreč turščice in velik kup lepega, debeloga krompirja. Gospodar s steljo vred odpelje pšenico, turščico in krompir. — Voznik je imel z vožnjo posla vso noč.

14.

KANARSKA KOZA.

Ni smešnje živali kot je kanarska koza. Že sploh je kozja fiziognomija prava spaka, ki najresnejšemu človeku zvabi smehljaj na ustnice, ako je natančno opazuje. Kanarska koza je pa v tem oziru superlativ vsega kozjega.

Gotovo je hudič vzel nase podobo tenervskega kozla, ko je — kakor veli stara zgodbica — med službo božjo sedel na prizneno streho, naslonil kocinasti hrbet ob Mojzesovi tabli ter začel na nos pergamen zapisovati tiste, ki so se pogovarjali, smejali ali spali. Vse navzoče je že zapisal, razven enega samega, ki je na kozru ob enjih klečal in molil. Tato je edini ta videl pisočega hudiča. Pergamen je bil poln. Hudič zgrabi s svojimi kozjimi parljeti pergamen zgoraj in spodaj ter ga z vso silo raztegne, da bi se naredil prostor za nova imena. Toda iz desnega parklja se mu pergamen izmuzne, hudič, ki je pergamen nategoval sklonjen, omrhne nazaj, rogoviti kresnjejo ob Mojzesovi tabli, uhlja klofita po tablah kakor dva prazna žepa, brada zafrači okrog gobca, ki je podoben najnesrečnejši obliku starih brezobih človeških čeljusti; pri vsem tem imajo oči izraz največje resnobe, izraz obličja, ki se še nikdar ni zasmajalo, kakor bi iz neblago diščega kozlovskega kožuhu gledal prvi filozof celega sveta. Ob tem prizoru se zasmaje tuji edini pobožni molidec gori na kozru ob orgljah. Hudič zapisi se tegi in izgine...

To bi bila prikazen kanarskega kozla.

Ravno kanarska kozja pasma ima to posebnost, da je kozlič v prvih mesecih silno ljubek; ni živali, ki bi iela tako lepo kretanje, tako vabljiv, najlepšemu otroškemu glasku podoben glas, kakor kanarski kozlič. Če kozlička zajame na prostem vihar in huda plaha, zažene krik, kakor bi jokjal otrok. In ako greš gledat, kaj je, se začudiš, ko najdeš žival namesto človeka. Vzameš kozlička v naročje in ga neseš pod streho. Ko se živalica začuti na varnem, suhem in gorkem, začne polglasno muketati skozi nozdrevce tako zavoljeno, s tako mehškim, nežnim glaskom, kakor bi bil otročiček, ki ga je mati polnila iz mrzle kopeli v gorko postreljico.

To je pripravljeni kozlič, ki se začuti na prostem vihar in huda plaha, zažene krik, kakor bi jokjal otrok. In ako greš gledat, kaj je, se začudiš, ko najdeš žival namesto človeka. Vzameš kozlička v naročje in ga neseš pod streho. Ko se živalica začuti na varnem, suhem in gorkem, začne polglasno muketati skozi nozdrevce tako zavoljeno, s tako mehškim, nežnim glaskom, kakor bi bil otročiček, ki ga je mati polnila iz mrzle kopeli v gorko postreljico.

A komice rožičkov, ki se čutijo v vrh glave pod dlako, obetajo, da bo iz te ljubezni živalice zrastel prav grd kozel, tem grši, čim jibuješki je zdaj kozlič.

Narava tudi na Kanarijah posoji po isti obrestni meri, kakor povsod drugod. Čim več je dala, tem več hoče imeti nazaj: Možak, ki je imel v mladosti Adonisov lepi obraz, je na starost takšen, da ga v glavo ni drugega kot same grde gube... Kanarska koza toraz ne more tožiti, da se ji godi krvica.

V nekem oziru pa vendar koz, živeči na skalnih kanarskih otokih, ostane nekoliko nežnosti vedno, tudi potem, ko ji zrastejo po vratu ležeši, svedrom podobnem rogovu. Ohrani nekako rahlosrčnost, ki se menda pri nobeni drugi kozji pasmi ne opazuje v toliskni meri.

Glej jo, kako se vede na paši, dokler kozlič ni odrašel. Pastir mora nesti kozlič s seboj, ko žene kozu na pašo, sicer bi mati takoj prihitela iz gozda domov. Toda kozlič ne sme sesati, ko je star nad 15 mesec. Zato mu navežejo na gobek uzdo, katera mu drži med čeljusti košček lesa; ta brada mu brani sesati, pa ga ne ovira pri paši. Da se kozlič ne oddali od prostora, kjer naj bi se pasla koza, ga treba privzemati, pa tako, da mu vrv ne poškoduje udov. Naveže se mu na sprednjo nožico petja, ki se ne more preteži zadržati, ker je vredna v le-

semo očkijico. Maša lesena priprava je za dolgo vrv privezan na grun. Kožlič ima toliko prostosti, da si lahko išče hrane v okrožju 5—10 metrov. Od tega mesta se tudi koza ne oddaja mnogo. Kadarmati, i. išče hrane, stoji tako, da mladiča ne vidi, ga neprestano kliče z metketanjem. Mladič na vsak klic odgovori z nežnim, otroškemu smehu podobnim glasom. Kadar se po tihem gozdu razlega to klicanje in odgovarjanje med materjo in mladičem, se iz tega lahko posname, da se je mati, izvršuje svojo dolžnost, oddaljila od mladiča, da se ne vidi, da pa hočeta biti po glasu združena. Ako se nad mladičem v zraku zaziblje roparska ptica, zažene kožlič vik, ki doni kakor glas polletnega otroka. In starka takoj muketajoč prihiti na pomoc, pritisne z životom mladiča h grun, da ga skrije, ter napadovale nastavi svoje dolge, tenke roge...

Ni smešnje živali kot je kanarska koza. Že sploh je kozja fiziognomija prava spaka, ki najresnejšemu človeku zvabi smehljaj na ustnice, ako je natančno opazuje. Kanarska koza je pa v tem oziru superlativ vsega kozjega. Gotovo je hudič vzel nase podobo tenervskega kozla, ko je — kakor veli stara zgodbica — med službo božjo sedel na prizneno streho, naslonil kocinasti hrbet ob Mojzesovi tabli ter začel na nos pergamen zapisovati tiste, ki so se pogovarjali, smejali ali spali. Vse navzoče je že zapisal, razven enega samega, ki je na kozru ob enjih klečal in molil. Tato je edini ta videl pisočega hudiča. Pergamen je bil poln. Hudič zgrabi s svojimi kozjimi parljeti pergamen zgoraj in spodaj ter ga z vso silo raztegne, da bi se naredil prostor za nova imena. Toda iz desnega parklja se mu pergamen izmuzne, hudič, ki je pergamen nategoval sklonjen, omrhne nazaj, rogoviti kresnjejo ob Mojzesovi tabli, uhlja klofita po tablah kakor dva prazna žepa, brada zafrači okrog gobca, ki je podoben najnesrečnejši obliku starih brezobih človeških čeljusti; pri vsem tem imajo oči izraz največje resnobe, izraz obličja, ki se še nikdar ni zasmajalo, kakor bi iz neblago diščega kozlovskega kožuhu gledal prvi filozof celega sveta. Ob tem prizoru se zasmaje tuji edini pobožni molidec gori na kozru ob orgljah. Hudič zapisi se tegi in izgine...

To je pripravljeni kozlič, ki se začuti na prostem vihar in huda plaha, zažene krik, kakor bi jokjal otrok. In ako greš gledat, kaj je, se začudiš, ko najdeš žival namesto človeka. Vzameš kozlička v naročje in ga neseš pod streho. Ko se živalica začuti na varnem, suhem in gorkem, začne polglasno muketati skozi nozdrevce tako zavoljeno, s tako mehškim, nežnim glaskom, kakor bi bil otročiček, ki ga je mati polnila iz mrzle kopeli v gorko postreljico.

A komice rožičkov, ki se čutijo v vrh glave pod dlako, obetajo, da bo iz te ljubezni živalice zrastel prav grd kozel, tem grši, čim jibuješki je zdaj kozlič.

Narava tudi na Kanarijah posoji po isti obrestni meri, kakor povsod drugod. Čim več je dala, tem več hoče imeti nazaj: Možak, ki je imel v mladosti Adonisov lepi obraz, je na starost takšen, da ga v glavo ni drugega kot same grde gube... Kanarska koza toraz ne more tožiti, da se ji godi krvica.

V nekem oziru pa vendar koz, živeči na skalnih kanarskih otokih, ostane nekoliko nežnosti vedno, tudi potem, ko ji zrastejo po vratu leže

I. I. Kraszewski:
UMIRAJOČI.
 ZGODOVINSKI ROMAN.
 (Za "Glas Naroda" priredil J. T.)

44

(Nadalejvanje).

— Da, to je res — je zastopal Vincentovič.
 — Toda vse se še da napraviti. — Ker pravite, da ste bili prijatelj mojega pokojnega brata, van bom dal pismeno dovoljenje, da snemete streljati v mojem gozdu.

Vesel je bil, da je dobil dovoljenje, pri tem pa ni pomisil, da s svojim podpisom pripoznal, da je del gozgov Podmoščanov last.

Prijazno se je mu je zahvalil in se odpravil proti domu:

— Ubogi pan Leon — je premisljeval sam pri sebi. — Na koliko boljsem stališču je njegov brat. — Leon je stradal in spal na slami.

Ko se je vrnil v Branski, ni o dovoljenju nikomur črnih besed. Samo o procesu je povedal. — Gozdowski se je zasmehjal, češ, da se jim bo posrečilo pravdo najmanj še za petdeset let zavleči.

Zabojec, katero so pripeljali v Varšavo, so zopet odprli ter obesili stare dragocene slike po stenah.

General je obvestil starega kneza, da so stene popravljene in da je sploh vse urejeno.

Starec je objel svojega brata in se mu prisrčno zahvalil.

— Ti si pa res stebri naše družine — mu je reklo. — Hvala Bogu! — Zdaj smo lahko zopet srečni in zadovoljni. — Zdaj se lahko zopet pokažemo svetu. — Robert ne bo del sramote svojemu imenu.... Samo zastran Stela sem v nekakih skrbih. — Kam se bo obrnil ta biser, ki zasluži prostor v kraljevem diadematu? — Zdaj je stara Stela sedemindvajset let. — Sedemindvajset let, to je precej za žensko.... Dragi brat, poglej malo naokoli in skušaj dobiti kako partijo. — Škoda bi bilo za krasno devico, za čudovito bitje. — Ali ne, general?

— Moj Bog — je vzklknil general. — V nebesih se sklepajo zakoni. — Zakoni, ki jih sklopi človeška roka, niso posebno srečni.

Nikar se ne boj, brat. — Se bo že dobilo kaj primernega.

— Kaj pa Robert? — Ali kaj piše?

— V Varšavi je ostal zastran grofice Alfonzine. — Upajmo, da se bo zdaj vse uravnalo. — Čeravno ni grofica posebno lepa, je vendar grofovskega rodu. — Pa tudi precejšnjo doto bo imela.

— Upajmo, da bo.

Oba sta se zamislila.

Po kratkem molku je nadaljeval stari knez:

— Veš kaj, brat, tako smo sami. — Vedno smo sami.... Tudi uboga Stela se dolgočasi, akoravno tega ne pove. — Že radi nje bi morali imeti kaj gostov. — Kaj bi bilo, če bi priredili kak ples, ali kako drugo zabavo? — Kaj praviš?

Generalu se ni zdel ta misel posebno srečna.

— Seveda, to bi že bilo. — Posebno zastran Stele. — Toda po mojem mnenju je boljše, pocakati Robertovega povratka.

— Le pogovoriva se. — Kdaj misliš, da bi se vrnila zabava?

— Hm, hm. — Najprej moram vprašati Gozdowskega, koliko ima v blagajni. — Ta proces s Podmoščcem precej stane.

Pripomniti je treba, da so bili starec povedali, ko je vložil Zembrinski tožbo glede dela branskega ozemlja.

— Ah, kaj to? — se je nasmehnil in zamahnil z roko. — Ta pravda traja že dve leti. — Ako nima zdaj Gozdowski dvajset ali tridesetisoč golddinarjev v blagajni, ne vem, kaj bi napravil žnjim.

General je prav dobro vedel, da včasih nimajo niti sto golddinarjev, pa je molčal.

— Toda v okolici ni nobene take družine — je reklo slednjši.

— Koga naj pa povabimo? — Skoraj vse so se preselilo v mesto.

— Saj se ni treba omejiti samo na bližnjo okolico. — Vse bomo povabili kar se bo dalo. — Kakih deset ali dvajset tisočakov že lahko žrtvujemo.

Tudi pri večerji je omenil ta ples; brat mu ni hotel ugovarjati.

Naslednji dan je dobil pan Gozdowski brzojavko, da je bila pravda glede meje tudi pri predzadnji inštanci izgubljena. — Prestajala je torej le še ena inštanca — zadnja.

V slučaju, da boli nasprotnik pravico, bo skoraj polovica branskih posestev pripadol Podmošču.

Generala je zadela ta novica kakor strela iz jasnega neba.

Gozdowski je moral takoj odpotovati v Varšavo in stopiti z raznim uglednimi osobnostmi v stik.

General je slednjič izprevidel, da se mora nekaj ukreniti, da ne bo posestvo popolnoma propadlo.

Gozdowski se je naslednji dan odpravil v Varšavo. — Skoraj isti čas je odpotoval v Varšavo tudi Podmoščan, ki je imel pri sebi hleb kruha, steklece žganja in nabasano denarnico.

XI.

Knez Robert je še vedno zahajal k Moščinskim, toda med njim in grofico Alfonzino ni prišlo do uikake odločitve.

Vistem času se je bil pripeljal Gozdowski v Varšavo. — Pri odhodu je bil tako razburjen, da ni vprašal generala niti za Robertov naslov.

Šel je v najboljši varšavski hotel in se informiral o Robertu. — Ko je dobil začlenjeno in hotel oditi, je opazil pred seboj grofa Moščinskega.

Oskrbnik se ga je neizrečeno razveselil. — Prepričan je bil, da bo še kaj več razodel o Robertu.

Grof mu je zelo uljudno odzdravil in vprašal:

— Kaj vas je privelo v Varšavo?

— Ah, zaradi tega nesrečnega procesa sem prišel — je odvrnil oskrbnik, misleč, da ni treba pred grofom, bodočim sorodnikom Branskih, ničesar skrivati. — Komaj smo se iznebili prvih skrb, imamo že druge na glavi.

— Kaj pa je? — Kaj pa je? — je vprašal grof radovedno.

— Stara pravda. — Stara že več kot dvesto let. — Zdaj je dobil Podmoščan drugega gospodarja in ta gospodar je takoj vložil tožbo. — Ako dobi pri zadnji inštanci, izgubimo mi skoraj vse polja in gozode, skoraj polovico posestva. — Branski bi bil potem brez vseke vrednosti.

Grof se je zdrznil in gledal Gozdowskega kakor tele nova vrata.

— Zdaj sem prišel sam v Varšavo. — Vse znane bom obiskal, na vse uglednejše ljudi se bom obrnil. — Braniti se moramo na vsak način z vsemi sredstvi. — Se enkrat rečem: — Branski je brez gozodov brez vsake veljave.

— Kdaj se je pa začela pravda? — je vprašal grof še bolj presečen.

— Ah, to s stari grehi, s katerimi so prišli na dan in jih obnovili. — Naš nasprotnik je dozidal še v vseh inštancah zmagal. — Niti trenutka ne smemo izgubiti.

Moščinski je poslušal in molčal.

— Čudna so pota božje previdnosti! — je pomisli. — Ako bi ne srečal tega človeka, bi izgubila Alfonzino svojo doto. — Takoj bom šel Avrela vprašati za svet. — Zdi se mi, da se je ves svet zarotil proti Branskim.

(Dalej prihodnjši).

VABILO

na
PLESNO VESELICO.

katero priredi
drushtvo SV. BARBARE post. 10
dne 4. decembra 1916
v Mike Buličevi dvorani, 2. St.,
Thomas, W. Va.
Pričetek veselice točno ob 3. pop.
Vstopna bode 50 centov.
Tempotom se vladivo vabi vse
člane naše postaje, kakor tudi vse
sosedna slovenska društva, da se
naše veselice polnočtevilo udeleže
žijo ter pripomogni k boljši za-
bavi in uspehu; v enakem slučaju
hči tudi naša postaja stati na
naši strani, kajti v slogi je moč.

Za vsestransko postrežbo bode
izborni preskrbljeni.

Obenem se naznana vsem čla-
nom postaje št. 10 v Coketon, W.
Va., da se polnočtevilo udeleže
sv. maše, katera bode dne 4. dec.
ob pol 10. uri dopoldne. Po sv.
maše bude seja in volitev društvene
nega odbora za leto 1917. Člani,
bodite v društveni dvorani ob 9.
uri, potem odkorakamo v cerkev!

Spolniki vse gori navedeno in
bode vse gladko, v nasprotju
slučaju je pa odmerjena kazen po
sklepku društvene seje. Katerega
ne bode, bo izvedel iz zapisnika.

Se enkrat se vas vladivo prosi
vse skupaj za obilo udeležbo.

(22-24-11) ODBOR.

Radi bvedel za naslov ANDRE-
JA UNETIČ, doma iz Kostanje-
vice na Dolenjskem. Pred dve-
ma letoma sva bila skupaj v
Garry, Ind. Sporočiti mu imam
nekaj iz stare domovine. Ako
kdo ve za njegov naslov, naj ga
mi blagovoli naznameni, ali pa
naj se sam oglaši. — Frank Pa-
cek, 1006 E. 61. St., Cleveland,
Ohio. (22-24-11)

HARMONIKE

sošči kakršnokoli vrsto indajmo in
popravljamo po najnikaj cenah, a de-
to trpežno in sanesljivo. V poprav-
janju sanesljivo vredno podlage, ker sem le
z 18 let takaj v tem postu in sedaj
z svojim lastnem domom. V poprav-
janju sanesljivo kakor vse druge
harmonike ter razčinam po delu ka-
tonico kdo sahre brez nadaljnih
trudnosti.

JOHN WENZEL,
1017 East 61. St., Cleveland, Ohio
OGLAS.

Želim zvedeti za kako farmo,
da bi jo vzel v najem, najraje v
državi Michigan ali Ohio. Pripo-
ročam se slovenskim farmarjem.

Anton Makiš,

1027 E. 61. St., Cleveland, Ohio.

Radi bvedel za naslov MARTINA
PERHNE, doma iz Št. Jerneja na
Dolenjskem. Pred enim
mesecem je neznamo kam odšel
iz Collinwooda, Ohio. Prosim
cenjene rojake, ako je katere-
mu znau njegov sedajni naslov,
da ga mi naznameni, ali naj se pa
sam zglaši svojemu bratu. — John
Perhne, 15929 Saranac Road,
Collinwood, Cleveland, Ohio.
(22-24-11)

Dr. LORENZ,
Specialist molnih bolezni.

Jaz sem edini hrvaški govor-
či. Specialist molnih bolezni v
Pittsburghu, Pa.
DR. LORENZ,
944 Penn Av. II. nadst. na ulici.
Uradna ure: dnevno od 9. do-
poldne do 8. ure sicer. V po-
letih od 9. dopolne do 2. popoldne.
Nedeljo od 10. dop. do 2. pop.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim rojakom v Pensyl-
vaniji naznamo, da jih bo v
kratkem obiskal naš zastopnik

— Ah, zaradi tega nesrečnega procesa sem prišel — je odvrnil oskrbnik, misleč, da ni treba pred grofom, bodočim sorodnikom Branskih, ničesar skrivati. — Komaj smo se iznebili prvih skrb, imamo že druge na glavi.

— Kaj pa je? — Kaj pa je? — je vprašal grof radovedno.

— Stara pravda. — Stara že več kot dvesto let. — Zdaj je dobil Podmoščan drugega gospodarja in ta gospodar je takoj vložil tožbo.

— Ako dobi pri zadnji inštanci, izgubimo mi skoraj vse polja in gozode, skoraj polovico posestva. — Branski bi bil potem brez vseke vrednosti.

Grof se je zdrznil in gledal Gozdowskega kakor tele nova vrata.

— Zdaj sem prišel sam v Varšavo. — Vse znane bom obiskal, na vse uglednejše ljudi se bom obrnil. — Braniti se moramo na vsak način z vsemi sredstvi. — Se enkrat rečem: — Branski je brez gozodov brez vsake veljave.

— Kdaj se je pa začela pravda? — je vprašal grof še bolj presečen.

— Ah, to s stari grehi, s katerimi so prišli na dan in jih obnovili. — Naš nasprotnik je dozidal še v vseh inštancah zmagal. — Niti trenutka ne smemo izgubiti.

Moščinski je poslušal in molčal.

— Čudna so pota božje previdnosti! — je pomisli. — Ako bi ne srečal tega človeka, bi izgubila Alfonzina svojo doto. — Takoj bom šel Avrela vprašati za svet. — Zdi se mi, da se je ves svet zarotil proti Branskim.

(Dalej prihodnjši).

TUKAJ JE

SLAVEC VSEH PHONOGRAPHOV ČUDOVIT

CAROLA

\$15

Zdaj imate lahko doma godbo celega sveta za \$15.00. Ta prekrasen nov mahogany phonograph igra natančno vse Columbia in Victor.

slovenske plošče

in obenem boste pa imeli instrument, ki je kras hišni upravi.

PHONOGRAPH SALES CO.,

Pittsburgh, Penna.
404 Ross Street, Pittsburgh, Pa.

P. O. Box 1087

VPOSTEVAJTE: Cena za CAROLA je le \$15.00 in pošljemo jo vam prav na dom. Naročite jo še danes.

PHONOGRAPH SALES CO.,

Dept. G. N.

Gospodje: — Priloženodobite money order check za \$15.00, za kar nam pošljite eno vaših CAROLA.

Ime

Mesto država